



Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

Δ.Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Ε.

ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 4 του μην 1917

ΓΡΑΦΕΙΑ: Δρόμος Οικονομίου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 246

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΨΥΧΑΡΗΣ. Η «Αρρωστη Δούλα» (συνέχεια).
- ΚΟΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ. Από έφορμή ενός λόγου για το έθνικό έπος των νεωτέρων Έλλήνων (συνέχεια). Ο «Προσκυνητής».
- ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Οι Έλλαδικοί.
- ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ. Μενεξέδες.
- ΛΑΥΣΑΝΓΑ. Παραμύθια Μινταγκκακαριανά.—Καταγωγή τῶν Ζωντανῶν.
- ΠΟΙΗΜΑΤΑ. Λέκας Ἀρβανίτης, Γιάννης Περγαλιάνης.
- ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ.—Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ — Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ—ΧΩΡΙΣ ΠΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΟΙ ΕΛΛΑΔΙΚΟΙ

Είναι μια φυλή στη γη, επάνω, που λέγεται Έλληνική: οι άνθρωποι της φυλής αυτής λέγονται Έλληνες. Κι από τους Έλληνες αυτούς βρίσκεται μια τριχιά που λέγονται Έλλαδικοί, και ζουν στο Βασίλειο που λέγεται Ελλάδα. Έστεισαν και έπαθαν πολλά οι δυστυχισμένοι αυτοί άνθρωποι, αλλά τα κριματά τους όλα είναι ή ψευτιά—όσο δε μπαίνει σε λογαριασμό ή μόνη τους αλήθεια, το χρήμα που κερδίζουν στο εμπόριο ή στα χερτιά—και όλα τα παθήματα τους μ' ένα λόγο είναι το χαντάκι στο ρεμπελιό και στο βούρκο. Οι καλοί αυτοί Έλληνες της Ελλάδας, οι Έλλαδικοί, έρχταν σε μια κατάντια τέτοια, που σιγαίνεσαι και να την στοχεύεις.

Θέλω να προσπαθήσω να δω σήμερα πώς οι Έλληνες, αυτοί που ζουν στο Βασίλειο, παραστράτισαν και κατήχησαν Έλλαδικοί. Το Κράτος, το Βασίλειο, ή ελεύθερη Ελλάδα έγινε για να μπορούν ελεύθερα οι Έλληνες να στήσουν εκεί το έργοστήρι που θα προτομίζε την ένωση τῆς φυλής. Ένα Έργοστήρι ήταν να γίνη και έγινε το Κράτος. Αλλά μόλις έγινε το Κράτος οι Έλληνες που κάθονταν στη μικρή Ελλάδα άρχισαν να ξεχνούν για ποιο σκοπό είχε γίνει το Κράτος. Και σιγά σιγά, στο μυαλό τους, το Έλληνικό Κράτος, το Βασίλειο, ή μικρή Ελλάδα, γίνθηκε ένα με την Έλληνική φυλή. Γενίκεψαν το νόημα «Κράτος» και είπαν: κάθε κράτος έχει λαό άρα και το Έλληνικό κράτος έχει Έλληνικό λαό. Και έπειτα λαός και έθνος και κράτος έγιναν σαλάτα στο κεφάλι τους. Τους γέλασαν οι λέξεις, τους κακόμοιρους! Και μονάχα όταν βρίσκονται Κρητικοί να αναστατώνουν την Κρήτη και Βούλγαροι να ξεπατόνουν τη Μακεδονία και τη Θράκη, ξαναθυμούνται οι Έλληνες του Κράτους πώς κάποιοι Έλληνες ζουν ακόμα εκεί πέρα έξω από την Ελλάδα, Τουρκομερίτες και για λίγες κειρών το νόημα «Έθνος» έπαιρνε πάλι κάποια πλατύτερη, πιο φεγγερή και όμορφότερη χρωματώσι. Μόλις όμως ήσυχάσαν λιγάκι οι Κρητικοί, ή κρύβονταν οι Βούλγαροι προτεχτικά για να γελούν τον κόσμο καλύτερα, οι Έλληνες οι αυτόχθονες έσβησαν πάλι από το νου τους κάθε Τουρκομερίτη «έτερόχθονα», και το «έθνος» μίκραινε μίκραινε και στένευε ως πού καταντούσε πάλι «λαός» και «κράτος».

Όταν οι Έλληνες του Κράτους ξέχασαν την Έλληνική Φυλή, λησμόνησαν την ίδια στιγμή πώς το Κράτος είναι πρόσκαιρο: το πήραν για τελειωτικό. Και τότε—τότε συνέβηκε αυτό το τρομερό που θα πω,—φαντάστηκαν πώς θα ήταν το κράτος αν ήταν τέλειο—κ' έγιναν μονομιάς Έλλαδικοί.

Σιπασμένοι από το Φράγκικο πολιτισμό, οι καλοί μας Έλλαδικοί (και σ' αυτό μοιάζουν και όλους τους άλλους Έλληνες) γύρεψαν να βρουν την Τελειότητα στην Ευρώπη. Στην Ευρώπη είναι ο πολιτισμός, εκεί λοιπόν φυτρώνει και κάθε τελειότητα. Οι τέλειοι κορσέδες κατασκευάζονται στο Παρίσι: τα τέλεια κράτη πάλι εκεί πρέπει να κατασκευάζονται. Έφεραν δείγματα από την Αγγλία, Γαλλία και Γερμανία—κράτη με προκοπή, όχι παιχνίδια,—και διάλεξαν. Θέλεις μήλον, έπαρε, θέλεις κτλ. Και πήραν μήλο—σύνταγμα, άγγλο-γερμανο-γαλλικότατο.—Η Αγγλία δεν είναι κράτος; Και ή Ελλάδα δεν είναι κράτος; Άρα ή Ελλάδα είναι Αγγλία. Και το χοντροειδίστατο λάθος ξεκολούθησε και έπαιρνε δρόμο και παίρνει ως τώρα τον κατήφορο και κανείς δεν μπορεί ούτε καν στοχάζεται να το σταματήσει. Γελιούνται εύχαριστα οι Έλληνες. Έμαθαν πώς στην Αγγλία υπάρχει βασιλιάς, πρωθυπουργός, εισαγγελέας και δήμαρχος, και είδαν πώς στην Ελλάδα υπάρχει βασιλιάς, πρωθυπουργός, εισαγγελέας και δήμαρχος. Και είπαν: Τι Αγγλία τί Ελλάδα! Μόνο που ή Αγγλία είναι μεγάλο κράτος και ή Ελλάδα είναι μικρό κράτος, αλλά πάντα κράτος είναι: άλλη διαφορά δεν υπάρχει: άρα ή Ελλάδα είναι ισότιμη με την Αγγλία. Ό,τι γίνεται στην Αγγλία en grand μπορεί και πρέπει να γίνη και στην Ελλάδα en petit. Βρήκαν τα έτοιμα, τί να σκοτίζονται να συνθέτουν αυτοί καινούρια πολιτεύματα; Και εξακολουθεί ο κατήφορος! Αγγλοι, Γάλλοι και Γερμανοί έγραψαν βιβλία επιστημονικά για το κράτος τους, ή καθένας για το δικό του. Και οι Έλληνες λοιπόν έπιστήμονες (;) πήραν τα βιβλία αυτά και τα μετέφρασαν στα ελληνικά και είπαν τα μεγάλα τούτα λόγια, τη μεγάλη αλήθεια. «Κύριες και Κύριοι, αιδό γίνεται στην Αγγλία. Λοιπόν... αυτό το ίδιο πρέπει να γίνετι και στην Ελλάδα».

Και «ο Νομοθέτης» (ποιός είναι πάλι αυτός ο φοβερός και άπρόσωπος Μπαμπούλας;) κατασύντριψε τη φυσική Έλληνική ζωή, την κοινοτική, και μάσκαθισε τους ψευτογαλλογερμανικότατους δήμους.

Άλλως τε ή λέξη «έθνος» είναι και άρχαία ελληνική και τούτο κολάκεψε περίσσια τους Έλληνες και γελασθηκαν διπλά.

Και τώρα ως άραδιάστουμε κάμποσα αποτελέσματα του συνταυτισμού, στα κεφάλι των Έλλαδικών, κράτους και έθνους.

Α.) Το κόλλημα στο Σύνταγμα, στους Θεσμούς—κόλλημα που ξεκολλημό δεν έχει. Θρήνοι, κλάματα και μοιρολόγια για τους Θεσμούς. Έλλαδικοί Ρωμαντισμοί!—«Δόλια πατρίδα!»

Β.) Η φαντασία πώς άμα σοβαντισθή ή μπλωθή το Σύνταγμα, δεν μπορεί παρά να πάη καλά το κράτος. Από τη φαντασία αυτή βγήκαν όλοι οι πολιτικοί σύλλογοι που γύρεψαν την άναθεώρηση του συντάγματος. Έλλαδικοί Μεταρρυθμιστές—Μπαλωματῆδες!

Γ.) Η φράση «Πρώτα να διοικηθούμε καλά έμεις οι Έλλαδικοί» και έπειτα κοιτάζουμε και άλλους να πάρουμε να διοικήσουμε—Βίβλια έτσι κάνουν και οι Άγγλοι.

Μά ο βλάκας ή κουτοπόνηρος τεμπέλης, μήπως είναι ή Ελλάδα καμιά Αγγλία που ζή φυσιολογικά γιατί έχει βρή πιά τα φυσικά της σύνορα, μήπως είναι καμιά Αγγλική φυλή που έχει δλη την Αγγλική γη για κέντρο και ξετέλειωσε το κράτος της, και άπλώνεται έπειτα σ' όλο τον κόσμο; Δέ βλέπετε τη διαφορά; Είθε τυφλοί λοιπόν; Είναι αλήθεια ή Ελλάδα καμιά Αγγλία που γυρεύει ν' άπλωθῆ σε ξένους τόπους, στην Αφρική, στην Αμερική, στην Αυστραλία; Η το ίναντίο μήπως έπρεπε να αισθάνεσθε όπως αισθάνονταν μια φορά οι Πιεμοντέζοι, οι Ναπολιτάνοι και οι Βενετσιάνοι προτού ένωθούν και κερουν την Ιταλία; Ο Έλλαδικοί, τί είθε άπ' όλα, βλάκες, θεότυφοι ή τεμπέληδες κατεργαριοί;

Δ.) Βίβλια τέτοια σάν «Τά καθήκοντα του πολίτου», «Συνταγματικόν δίκαιον» και άλλα που είναι γραμμένα για να άποστραβώνουν το μυαλό των Έλλαδικών.

Ε.) Λέμε στους αλύτρωτους Έλληνες, στους Τουρκομερίτες και «έτερόχθονες», άμα παραφωνάζουν και μας παρασκοτίζουν, τους λέμε: «Πολεμήστε να ξεσκλαβωθῆτε μονάχοι σας, όπως πολεμήσαμε και μεις» (ξεχνούν οι Έλλαδικοί πώς στην επανάσταση του 1821 επαναστάτησε και ή Μακεδονία και ο Πίνδος και τα νησιά όλα, και δούλεψαν και αυτά και πολέμησαν για να ξεσκλαβωθῆ ή μικρή Ελλάδα. Πρέπει ως τόσο να πούμε και του στραβού το δίκιο. Τώρα οι αλύτρωτοι δεν κάνουν τίποτε, ούτε αυτοί, για την ένωση τῆς φυλής, και άπαντέχουν τους Έλλαδικούς να έρθουν να τους ελευθερώσουν, δίχως αυτοί να κουνηθούν).

